

In memoriam dr. Hardicsai Béla 1928-2015

Kunmadarason született, édesapja köztisztviselőként álló kiskereskedő volt, aki a vásárlók igényeit becsületesen szolgálta ki. Ez a magatartása a vevőkörön kívül a lakosok részéről is jelentős tekintéllyel ruházta fel.

Béla a kunmadarasi elemi iskola elvégzése után a Karcagi Református Nagykun Gimnáziumban tanult, ahova - a madarasi iskolatársaival együtt – naponta a reggeli kis vonattal „vicinálissal” jártak be, majd délután ezzel utaztak haza.

A Gimnáziumban csendes, közvetlen osztálytárs volt, évről-évre jó tanulmányi eredménnyel végzett. Hetedikes, majd nyolcadikos korában élénkülő szellemiségével az osztályunk legtevékenyebb tagjai közé tartozott. Gyors észjárása, szellemes megnyilatkozásai osztályunk „hangadói” közé emelték. Nem mellékes, hogy ekkorra költői képessége, versei is elkápráztattak bennünket: epigrammái, az osztálytársakról írt versei emlékezetesek maradtak számunkra.

1946-ban érettségiztünk. A Jogtudományi Egyetemen 1951-ben az Államtudományok Doktorává avatták.

A községben köztisztviselőnek örvendő, nagy tekintélyű édesapját a családdal együtt „kulák”-nak nyilvánították és a Hortobágyra kitelepítették. A kulákká minősítés miatt Bélát első munkahelyének elfoglalása után pár nappal szintén a Hortobágyra internálták. Keserédesen emlegette: „A minapi doktorrá fogadás ünnepi pillanata után pár nap múlva a Hortobágyon nádat vágtam...”

1953-ban szabadultak a Hortobágyról a családtagjaival együtt.

1956-ban a munkahelyén a Munkás Tanácsban vállalt szerepe miatt letartóztatták és csak – felmentéssel is – hét hónap múlva szabadulhatott.

Csak fizikai dolgozóként tudott elhelyezkedni. Bakelit fröccsöntéssel foglalkozott, amíg a bakelit anyaga allergiát nem váltott ki a szervezetében.

Ekkor Debrecenbe költözik és a Debreceni Állami Gazdaságnál talál munkát: fizikai dolgozóként alkalmazzák.

Az idők múlásával felismerik képességeit, elismerik a végzettségét, így néhány év múlva a Gazdaság jogtanácsosaként tevékenykedett. Ebben a minőségben dolgozott nyugdíjba vonulásáig.

Jó szakmai munkájának eredményeként 1991-ben megbízták a Hajdú-Bihar Megyei Kárrendezési Hivatal megszervezésével, melynek tevékenységét 1995-ig irányította is.

Egykori iskolatársaival élő kapcsolata volt, az ötévenkénti osztálytalálkozók egyik fő szervezője. A találkozókön versbe foglalva számolt be életének alakulásáról. Tagja volt a gimnázium öregdiákjait tömörítő Baráti Körnek, ennek – a Cégbírószághoz benyújtandó - Alapszabályát ő dolgozta ki. A Baráti Kör évente, ősszel – a Gimnáziumban tartott – találkozóin hűségesen részt vett.

Vezetőségi tagja volt a Hortobágyi Kitelepítettek Egyesületének. Elismert munkát végzett, mint a debreceni Református Nagytemplom presbitere.

Halála előtt két héttel még terveztük, hogy megyünk a Gimnázium október 3-i találkozására, de a találkozó előtt pár nappal, egészségének romlása miatt lemondta. Döbbenet értesültünk a váratlan távozásáról.

Köztisztviselőként álló ember volt, gazdag munkásságú életet élt.

Nyugodjon békében A.B.F.R.A.

Rácz Miklós osztálytárs